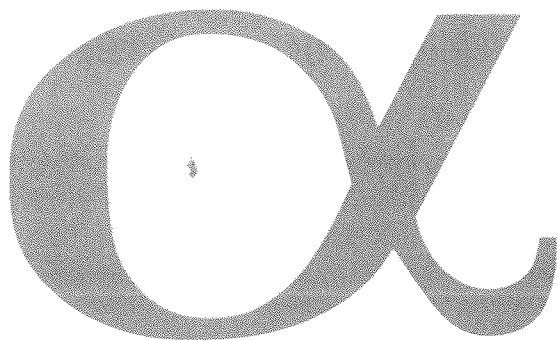

X. évfolyam 4. szám Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja 2008. December

Decemberi szokások

Az év utolsó hónapjához sok népszokás fűződik. Ismerkedjünk meg most néhány-nyal!

Mikulás-járás

Régi szokás a Mikulás-napi ajándékozás, több helyen szokás a Mikulás-járás. Piros ruhás Mikulások és kormos, fekete ruhás krampuszok járnak házról házra.

Betlehemezés

A betlehemesek a maguk készítette betlehemmel keresik fel a házakat. Ez a népszokás Jézus születésének történetét mutatja be. A gyerekek hetekig készülnek, gyakorolnak, és elkészítik jelmezeiket. Felkeresik a családokat, és előadásukkal ünnepi hangulatot varázsolnak az otthonokba. December 24-én éjfélkor, az éjféli misén játsszák el először a betlehemes játékot. Azután vízkeresztig (január 6-ig) sorra járnak a település házait.

Regölés

Karácsonztól Újévig tart a regölés ideje. Fiatal fiúk, legények kopott ruhában, bocsorban keresik fel a házakat, és különböző zajkeltő eszközökkel énekelnek. A regölés szövege három részre tagolható: az első a beköszöntő, majd a fiatal párok összeregölése következik, végül pedig a zárás.

Ki készítette el az első adventi naptárt?

Volt egy édesanya, akit minden este ugyanazzal a kérdéssel fogadott a kislánya: „Hányat kell még aludnunk, hogy megjöj-jön a Jézuska?” Egyik nap fogott egy kar-

tont, rajzolt rá huszonnégy kis négyzetet, és mindegyikre rátűzött egy szem csokoládét. A kislány pedig mindennap lecsippentett egyet, és így számolta a napokat karácsonyig. A kislány aztán felnőtt lett és gyakran

eszébe jutott az édesanyja naptára. Úgy gondolta, hogy sok kis gyermeknek szerezhetne vele örömet. Ezért elhatározta, hogy adventi naptárakat készít. Az ötletének nagy sikere lett. Ma már sokan foglalkoznak adventi naptárak készítésével.

Honnan származik az adventi koszorú?

Körülbelül 160 évvel ezelőtt egy evangélikus lelkész készített ilyen koszorút. Imatermében egy kocsikerék nagyságú koszorút akasztott fel. Ezt 23 szál gyertyával díszítette. Volt közte négy nagy fehér gyertya, amely a vasárnapokat jelképezte. A következő évben ezt a koszorút már fenyőágakkal díszítették. Ez a kedves szokás hamarosan elterjedt Németországban, majd egész Európában. Igaz, ma már csak

négyszeres vasárnapi gyertya díszleg az adventi koszorún.

Vajon élt-e a Mikulás?

Igen. Sok száz évvel ezelőtt Myra városában lakott, amely ma Törökország területéhez tartozik. Itt élt Miklós püspök. Később Szent Miklósként emlegették jó cselekedetei miatt. Tudjuk róla, hogy titokban bőke-

zűen segítette a szegényeket. Letette az ajándékát, és máris eltűnt, nehogy valaki felismerje. Mára már egy kicsit megváltozott a róla alkotott kép. Vörös püspökpalástjából fehér prémes, galléros, piros bunda lett, püspöksüvegéből pedig kucsma. A neve pedig egyszerűen csak Mikulás.

Sipos Zsófia Alexandra 6.a

EGIF 2.

Honnan is tudhatnám meg, milyen hivatás vagy szakma jelentheti majd a boldogulásumat? Előbb utóbb minden középiskolás felteszi magának ezt a kérdést. A válasz megtalálása hosszú folyamat, melyben reményeink szerint a gimnáziumi évek alatt kapott visszajelzések és szerzett tapasztalat is segít. Ezen kívül a munkaerőpiaci hírek követése, a kellő önismeretre törekvés mellett a személyes példa adhat még támpontot.

November 14-én pénteken délelőtt a 11. és 12. évfolyam hallgathatta meg a Nyugat-magyarországi Egyetem Mezőgazdasági- és Élelmiszertudományi Karának előadóját. Megtudhattuk, hogy az agrár diploma megszerzése közben a szakirányú képesítés mellett olyan készségekre tehetünk szert, melyekkel akár óriáscégek igazgatására is képesek lehetünk...

Természetesen itt voltak nálunk a végzett, jelenleg egyetemista vagy főiskolás diákjaink. Felhívták a figyelmet: pontosan tájékozódjanak a jelentkezők a meghirdetett szakokon kért tandíj összegéről. Fon-

tos a lehető legtöbb pontot megszerezni a 480-ból, hogy államilag finanszírozott helyre jusson be a felvételiző. Rávilágítottak, érdemes a népszerűségi lista első helyén szereplő felsőoktatási intézmények mellett színvonalas második, harmadik helyezetteket is fontolóra venni.

A hallgatóság nevében is köszönöm szépen idei előadóinknak, az egykori refiseknek, a jövő szállodaipari és sportszakembereinek, gépészmérnökének, fizikusának, felnőtt oktatójának, magyar-angol szakos tanárának, jogászáknak, szociológusának, gyógytornászáknak és logisztikusának a részvételt és a támogatást. Név szerint Bakó Gabriella, Dara Ádám, Horváth Livia, Kósa László, Kovács Fanni, Kun Hajna, Oberna Sára, Stringovics Márton, Tarcali Bálint, Tóth Enikő Ágnes válaszolt a sok-sok kérdésre.

Gyűjtsétek a kérdéseket! Jövőre újra lesz EGIF.

Kuzma Márta tanárnő

Gólyabuli

Idén 2008. 11. 10.-én került megrendezésre a már hagyományként számon tartott gólyabuli. Most a 6.a szervezésében. Mondanom sem kell, hogy nem kis munka megszervezni majd levezetni egy ilyen eseményt, de szívesen csináltuk, mert tudtuk, hogy a gólyáknak örömet szerezhetünk.

Mivel ilyenkor szokás feladatot kitalálni a „kicsik”-nek, mi csoport feladatokat gon-

doltunk ki nekik, amelyekben könnyebb és nehezebb feladatok egyaránt voltak. Az Áprily teremben került lebonyolításra az összes feladat. Az ötödikeseknek először ki kellett húzniuk, hogy kivel lesznek egy csapatban (4 fős csapatok, de volt köztük egy 3 fős is), majd ki kellett találniuk egy nevet is a csapatuknak. Ezután különböző érdekes feladatok következtek, mint például az almaevés kínai pálcikával, vagy a

gól totó és persze a pattogatott kukorica-
evés szívószállal sem hiányozhatott, és ez
még csak a kisebbik része a feladatoknak.

Mire végeztek velük a csoportok, igen elfáradtak, de volt idejük kipihenni magukat, mert az 5 tagú zsűri elvonult, hogy megtanácskozza a látottakat, és addig mindenkinek volt alkalmja, hogy ellátogasson a büfébe, vagy a teaházba, vagy beugorjon egy gyors kártyapartira a játékszobába.

De ami késik, nem múlik, ugyanis a zsűri hamarosan visszatért eredményhirdetésre az Áprily terembe. Aki nem volt a teremben, hanem valamerre másfele mászkált, valószínűleg felkapta a fejét a győztes (vagy helyezést elérő) csapatok üdvözlésére, ugyanis nagy volt a hangzavar a zsűri egyes szavai után. De ha már ennyit

írtam a zsűriről hadd mutassam be tagjait: Földi tanár úr, Köck tanár úr, Tislér Ráhel (6.a), Virág Flóra (6.a) és nem hiányozhatott a zsűriből Lénárt Kristóf (6.a) sem. Az eredményhirdetés után következett a gólya fogadalom (és azért mondtam, hogy az ötödikesek megpróbáltatásai még nem értek vége, mert Cammisa Matteo jó hosszú fogadalmat írt nekik és mindvégig fél lábon kellett állniuk). A fogadalom után pedig következhetett a tánc, és zene: a tulajdonképpen bulizás. A buli egészen fél 9-ig tartott, de mi még akkor sem akartuk abbahagyni a táncot, így hát a takarítás is zene és tánc mellett folyt.

Szerintem jól sikerült ez a gólyabuli, de én csak a magam nevében beszélhetek, viszont a többiek is azt láttam, hogy hasonló érzésekkel emlékeznek vissza erre a felejthetetlen eseményre.

Úgy gondolom, köszönetet kell mondanom Tünde tanárnőnek fáradozásaiért, mert nélküle nem lehetett volna teljes a buli, és mindenkinek, aki ott volt, mert jelenlétükkel gazdagították az eseményt.

Megjegyzés: Kedves ötödikesek! Mivel most már az iskola tagjaivá fogadtunk benneteket, nyugodtan visszaszólhattok nekem a „kicsik” megszólítás miatt.

Lissák Domonkos 6.a

Jobb velünk a világ!

Iskolánk legrégebbi hagyományai közé tartozik a szuplikáció és a pro scola mozgalom. Az elmúlt években a szuplikáció során az osztályok a környező gyülekezeteknek mutatták be iskolánkat, míg a pro scola feladata minden osztálynak különböző volt. Voltak, akik az iskola körül segítettek és voltak, akik szociális feladatot kaptak, pl. a leányfalui Református Szeretetotthonban dolgoztak szombatonként. Az idei tanévtől e hagyományok kissé összefolytak és egyben kiszélesedtek. Mivel a környező gyülekezeteknek már számos alkalmja volt az elmúlt 10 évben iskolánk megismerésére, és a pro scola feladatok is megfogytak (osztályunk hagyományos

mányos tevékenysége a könyvpakolás is megszűnt például), más területek után kellett nézzünk, ahol esetleg hasznunkat vehetünk.

Így talált rá Erzsébet tanárnő egy kivételes lehetőségre, amely az osztály (10a) tetszését is elnyerte: egy nagyszabású jótékonysági koncerten kellett segídnünk, amely a budapesti sport arénában került megrendezésre, és amelynek célja Bőjte Csaba árvaházainak anyagi megsegítése. A koncert különlegessége, hogy fogyatékkal élő, saját maguk is segítségre szoruló emberek voltak a fő kezdeményezők és a szereplők is néhány vendég előadó mellett.

A fő attrakció, a „Nem adom fel” együttes, iskolánkba is eljött bemutatkozni pár héttel a koncert előtt. Azt hiszem, sokak számára megrázó élmény volt, de egyben jó előkészítő is arra, amit az igazi nagy koncerten láthattunk. Az együttes tagjai ugyanis egytől- egyig sérült emberek voltak, s bár lehet, hogy produkciójukba helyenként apró hibák csúsztak, de lelkesedésük, a dalok szövege iránti elkötelezettségük, a hitük, a reménységük egy jobb világ megteremtésében messze felülmúlta bármely egészséges emberét. Bemutatkozásukat követően már mindenki izgatottan várta az igazi, nagy koncertet, amely november 14-én, egy pénteki napon került megrendezésre.

Az osztály kicsit kedve-szegetten érkezett az iskolába ezen a napon, hiszen a remélt reggeli lustálkodás helyett még korábban kellett felkelnünk, mint máskor. Reggel 8-tól este 11-ig, a koncert végéig az arénában voltunk, és igyekeztük hasznossá tenni magunkat. Eleinte a fiúk iránt nagyobb érdeklődést mutattak a szervezők, a lányok már kissé fölöslegesnek is érezték magukat, mivel az asztalok, székek, hangszerek, kordonok pakolásában nem sok lehetőséget kaptak. Pár óra elteltével azonban már ők is be tudtak kapcsolódni az előkészületekbe: plakátokat ragasztottak, lufit fújtak, örködtek a vásár színhelyén, hogy minden érkező árus megtalálja a maga standját, illetve néhányunkat a VIP ruhatár őrzésére osztottak be. A legnépszerűbb munka kétségkívül az autó-ellenőrzés volt. Az erre a feladatra beosztott kiváltságosak közölhették az érkező sofőrökkel (így a sztárokkal is), hogy behajthatnak-e vagy sem. A koncert előtt páran adományokat gyűjtöttek az érkezőktől, több-kevesebb sikerrel, néhányan

pedig őrít álltak a kapuknál, nehogy illetéktelenek kerüljenek a nézőtérre.

Az előadás 7-kor kezdődött, amit már mindenki türelmetlenül várt, hiszen kicsit mi is hozzájárultunk ahhoz, hogy úgy sikerüljön, ahogy végül az arénát csaknem teljesen betöltő közönség láthatta.

A műsor legnagyobb részében fogyatékkal élők szerepeltek: volt kerekesszékesek által előadott keringő, a „Nem adom fel” együttes is játszott örökmozgó frontemberükkel az élén, a legmegrázóbb és egyben legelgondolkodtatóbb azonban szerintem az volt, amikor egy súlyosan sérült társuk mesélt a közönségnek életéről, arról, ami fontos a számára. Aki eddig a koncertig azt gondolta, sérülten az ember már nem is élhet teljes életet, azt hiszem, itt meggyőződhetett ennek ellenkezőjéről. A szeretet ugyanis, ami talán a legfontosabb az ember életében, az ő életüket teljes mértékben kitölti, és ezt az életérzést közvetíti mindenki felé.

Összességében, azt hiszem, mindenkinek nagy élmény volt, az olykor hálátlan feladatok ellenére is, a majdnem üres sport arénában való bolyongás, és híres előadók próbáinak a végighallgatása. Valószínűleg azt sem fogja senki elfelejteni, ahogy a biztonsági őrök a pólónkat illetve a karkötőnket látva egy szó nélkül félreálltak, és beengedtek minket a kordonokkal elzárt ajtókon. Jó érzés volt bennfentesnek lenni egy ilyen nagyszabású rendezvény lebonyolításában, és jó érzés volt tudni, hogy ha csak apróságokkal is, de hozzájárultunk ahhoz, hogy ebben a sokszor önző és kapzsi világban valami igazán önzetlen és jó dolog létrejöjjön.

Légrádi Zsófia 10.a

Hamvas Béla emléknapi

2008. november hónapjában meghívást kaptunk a Szentendrén rendezett Hamvas Béla Emléknapi. Hogy miért pont mi? Mert a 9. nyelvi osztály terme Hamvas Béláról van elnevezve. Ezért ért minket az a megtiszteltetés, hogy képviseljük az isko-

lát ezen az alkalmon.

Négy társunkkal együtt indultunk el az Izbégi temetőbe, ahol Hamvas Béla sírmlékénél gyülekeztünk. Elsőnek a szentendrei evangélikusok lelkésze mondott egy páratlanul szép imát, majd egy gyönyörű

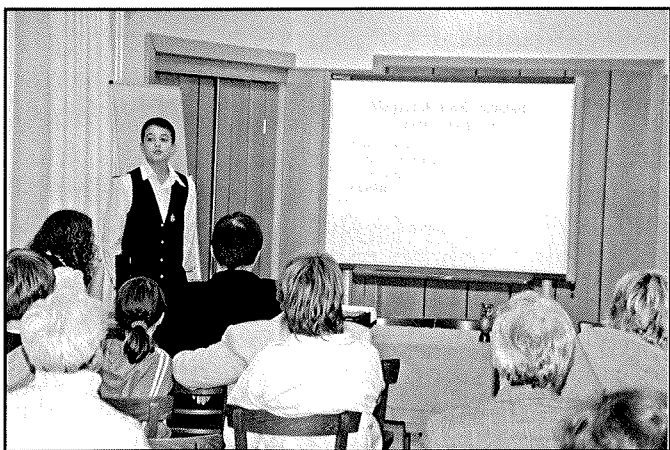
beszédet hallottunk Hamvas Béláról és életéről, valamint több részletet műveiből. A beszéd után megköszönték részvételünket és ezzel véget is ért a megemlékezés első fele.

A Városháza adott otthont az emléknapi

délutáni programjainak. A díszterem zsúfolásig megtelt. Először Szentendre polgármestere, dr. Dietz Ferenc mondott ünnepi köszöntőt. Ezek után Dúl Antal emlékezett meg az íróról, majd színművészek előadásában hallgathattunk részleteket Hamvas Béla műveiből. Az előadást nagy érdeklődéssel kísértük, mivel mi még nem tanultunk az íróról. Végül Szabados György zongorázott, amit mindenki elmélyülve, csendben, figyelemmel hallgatott. Köszönjük mindazoknak, akik szívüket-lelküket kitették, hogy egy méltó megemlékezésre kerüljön sor az író halálának 40. évfordulója alkalmából.

Bán Aletta és Takács Kolos 9.ny

Tentamen

A hagyományokhoz híven idén is megrendezésre került gimnáziumunkban a Tentamen verseny. Az őszi szünet kezdetéig adhatták le dolgozataikat azok, akik ebben a tanévben el szerettek volna indulni ezen a versenyen. A szünet utáni héten pedig megkezdődtek a dolgozatok nyilvános előadásai.

A legjobb dolgozatok és előadók szerepelhettek a Tentamen Gála-műsorán, melyet a Magyar Tudomány Hónapja keretében 2008. november 21-én du. 16 órai kezdettel tartottak az Áprily teremben. Itt szülők, tanárok és diákok egyaránt részt vettek.

Az igazgatónő beszéde után átadta azt a díjat, amit minden évben az a tanár kap, akinek a legtöbb diákja indul a versenyen.

Idén ezt a díjat a humán csoport tanárai vehették át. (Kun Csabáné Kovalik Judit tanárnő, Gyimesi Krisztina tanárnő, Péterfy Márta tanárnő és Ivancsics Zsuzsanna tanárnő) A tanári díjak átadása után kihirdették azt az osztályt is, amelyik ebben az évben a legeredményesebben szerepelt a Tentamen versenyen. Ezt a díjat idén a 6. a osztály kapta!!!

Ezután következtek a Tentamen legjobb dolgozatainak a bemutatásai és a helyezettek díjainak átadásai. Az egyesület is megjutalmazott minden Tentamen dolgozat készítőjét, oklevéllel és egy 1000,- Ft-os könyvutalvánnyal.

A gálán mindenki megköstölhette az iskola udvarán termett birsalmát. A gála végén pedig a gimnázium két volt diákja, Kriván Andrea Gyopárka: Erdőművelés lékekkel és Knapp Dániel: Gyökérkapcsolt gombok című előadását hallgathattuk meg, ami igazán érdekes és tanulságos volt. Láthattuk, hogy hogyan néz ki igazán egy kutatómunkával készült Tentamen előadás.

Örülök annak, hogy az én osztályom nyerte meg idén a Tentamen versenyt, és hogy a dolgozatomat én is előadhattam a gálán.

Sipos Zsófia Alexandra 6. a

Vitorlás siker

Ismét az ASC vitorlázói diadalmaskodtak a tengeri vitorlásversenyen. A Genua Cup - Training Race, ami idén először került megrendezésre az Adrián (2008. november 13-16), a Genua Cup sorozat közbenső versenye. Az Adria Sport Club (ASC), a Szentendrei Református Gimnázium vitorláscsapata is meghívást kapott a regattára!

Hasonlóan a tavaszi versenyhez, ez is amatőr megmérettetés, de ennek ellenére igen komoly csatákat vívtak egymással a hajók és legénységük. Kilenc hajó szelte a habokat Murter és a kornati szigetek közötti vizeken. Három nap alatt négy futamot rendeznek. A Training-Race is navigációs verseny, meghatározott útvonalon kell szigeteket, földnyelveket, zátonyokat kerülni.

Csütörtök hajnalban keltünk útra, hogy kora délután átvehessük a részünkre kisorsolt Bella-t, az ELAN 333 W vitorlás hajót és áthajózzunk Sukosanból Murterre. Így a csapat az 5-6-os erősségű, majdnem szemből fújó szélben jól begyakorolhatta a manővereket a másnap induló versenyre! (Beaufort skála 0-12 osztályozza a szeleket szélcsendtől az orkánig. A Beaufort 6-os: erős szél, 22-27 csomós szélességgel – 40-50 km/h) Sötétedéskor eleredt az eső és még jobban megerősödött a szél. Az esőcseppek csaknem vízszintesen szálltak. Este tíz óra volt, mire a kikötőbe értünk.

Másnap (pénteken) reggel kilenc órakor volt a skipper értekezlet, ahol a kapitányok megkapták a versenyszabályzatot, csapatzászlót és az útvonalat tartalmazó térképvázlatot.

Az első futamban 11:10-kor rajtolt el a mezőny. Nekünk ez nem sikerült túl jól, mert csak 6-7.-ként kereszteltük a rajtvonalat. Az első kis sziget (Tuzbina) megkerülésénél egészen összetorlódott a mezőny. Bár odakoppintottuk a tőkesúly alját egy kisebb sziklához, a negyedik helyen jöttünk ki a fordulóból. Ekkor egy erős szellőkést későn reagáltunk le és a hajó olyannyira megdőlt, hogy a fedélzet széle is víz alá került. Mikor visszabillentünk, a fedélzet szélén lévő kis peremen fennakadt egy sneci nagyságú halacska. Bár nem aranyhal volt de azért biztos, ami biztos kívántunk hármat és visszadoztuk a tengerbe. A második-harmadik helyen hajózó csapatokat na-

gyon nehéz volt utolérni, de spinakker (hátszélvitorla) húzás után ez mégis sikerült és feljöttünk a második helyre. Már csak egy hajó (Zara) maradt előttünk, azonban behozhatatlan előnnyel. Így az esti ered-

ményhirdetésen a második helyért járó kiskupát vehettük át.

A második futam rajtja pont ugyanott volt, mint az előző napi. A hibákból tanulva az első helyen rajtoltunk el. A mezőnyvel a kornati szigetcsoport felé vettük az irányt. Látszólag könnyűnek tűnt a futam, mert végig sikerült megtartanunk a helyezésüket, de mégis idegtépő volt állandóan azt nézni, hogy most feljön-e a többi hajó vagy csak tartja a távolságot, jó-e a taktikánk, beférünk/beférnek-e adott tack-on, stb... Aznap az első helyért járó kiskupából ihattuk a kölyökpezsgőt! (Zara a második helyen futott be.)

Vasárnapra tervezte a rendezőbizottság a harmadik- és negyedik futamot, de gyönyörű napsütéses időre ébredtünk, szél meg sehol sem volt. (Szokás arra felé, hogy a bóra után szélcsendes, napos, szép idő következik.) Bár kihajózott a mezőny, aznap csak napozás, pihenés volt. Végül a zsűri lefújta az aznapi futamokat és a nyílt vízen tartotta meg az ünnepélyes eredményhirdetést úgy, hogy egymáshoz kötöttek a hajók. Bár Bella nevű hajónkkal és a nagy rivális Zara-val holtversenyben 3-3 pontot szereztünk, összetettben mégis

a Köck tanár úr vezette ASC csapat lett az első, feljövő hajóként! (A versenyszabályzat kimondja, hogy pontazonosság esetén az utolsó futamban előrébb végzett hajó az erőnyerő!) Az eredményhirdetést rövid tengeri pancsolás követte, majd - szél híján visszamotorozva Sukosanba - egy ünnepi vacsorát költöttünk el egy part menti étteremben. A Bella legénysége: Takácsy Dorka, Csomós Ákos, Sulyok András Attila,

Tolonics Dániel, Havadtói Szabolcs és Köck Gábor.

A csapat ezúton is szeretné megköszönni a Porsche M5 kanyarlámpás egyterűjét, amivel leutazhattunk a versenyre!

Az ASC csapatának jövőre két tengeri vitorlásversenyen is címvédőként kell képviselnie Szentendrét és az iskolát!

Skipper

Nyitott kapuk

Minden évben -mondhatjuk, hogy most már hagyományosan- megrendezzük új tanulóink felvételi vizsgája előtt a „Nyitott kapuk” napokat. Az idén az első ilyen rendezvényre november második szombatján került sor. Talán nem mellékes, hogy tavaly magam is, mint szülő vettem részt az akkori bemutatón. Nagyon tetszett, ahogy végigvezettek minket az iskolán, számtalan érdekességet megmutattak, és egy nagyon kedves diasorozatot is végignézhettünk az iskola életéről. Ugyanakkor furcsa is volt, hogy olyan kihalt, csendes a más napokon zsibongó iskola. Ezért, mikor idén két kedves kollégám -Mátyás Helga és Gergely Judit tanárnők- mellé én is bekerültem a szervező csapatba, azon kezdtem gondolkodni, hogyan vihetnénk a programba még több életet és színt. Összedugtuk a fejünket Helga és Judit tanárnővel, mindenki elmondta az ötleteit, és lassacskán megszületett egy jónak tűnő elképzelés.

Közel harminc diák segített nekünk az előkészítésben és a lebonyolításban, munkájukat ezúton is köszönjük. Időben elkészültek kék és sárga színekben a pólók, rajta az iskola címere, és a „Nyitott kapuk” felirat, ezt viselték diákjaink. Az érkező vendégeket ünnepelőbe öltözött tanulók kísérték az Áprily terembe. Itt különféle tematikájú standoknál beszélgethettek látogatóink a témában jártas önkéntesekkel. Ösztöndíjak, Adria ösztöndíj, holland kapcsolat, nyelvi előkészítő, szakkörök, sport, énekkar, SDG, DPR, ECDL, ezekről a dolgokról minden részletet megtudhattak az érdeklődők. Néhány asztalnál laponon fényképeket, a színjátszó kör előadásáról

pedig videót is lehetett nézni. Diákjaink mindvégig kedvesek, segítőkészek voltak. Olyan volt a hangulat, mint egy kellemes piacon, ahol mindenki megtalálja a keresett árucikket. A látogatók útja az ebédlőből a Bolyaiak termébe vezetett, ahol az iskola életét bemutató -új eseményekkel aktualizált- diashow-t tekinthették meg. Innen indultak aztán Márta tanárnő vezetésével -két diák segítő kíséretében- „iskolanéző túrára”. Főbb állomásaik az aula, az ECDL terem, az új épületszárny és az épülő kápolna voltak. Útközben betértek a 10.b osztály termébe, ahol Judit tanárnő és segítő diákjai bemutatták a digitális tábla titokzatos világát. A túra a könyvtárban fejeződött be, ahol Mariann tanárnő fogadta a szülőket, tájékoztatást adott a felvételi menetéről és egyéb tudnivalókról, egyúttal a felvételihez szükséges papírokat is kiosztotta.

A program befejezéseként két tanulónk lekísérte az aulába a látogatókat, és a gyerekeknek -talán leendő diáktársaiknak- kis ajándékkal is kedveskedtek.

A közel egy órás bemutató után mosolygós szülők és vágyakozó szemmel néző gyerekek távoztak. Elmenőben lévő vendégeinktől efféle mondatokat hallottam: „De jó lenne, ha felvonnának!” „De szeretnék ebbe az iskolába járni!” „Hogyan lehet ide bekerülni?”, Ha lehetne, már holnap áthoznám a gyerekeimet ide...”

Azt gondolom, ennél nagyobb elismerést nem is kaphattunk volna.

Katalin tanárnő

Rendhagyó fakt

Györgyi tanárnőnek köszönhetően mindig sokszínűek a rajz faktok. A múlt héten például a fakt keretében ellátogattunk a

Szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeumba. Kocsival mentünk, így lehetőségünk volt körbejárni az egész Skanzen területét. Eközben megtudtuk, hogy milyen fejlesztések és bővítések vannak folyamatban, és hogy télen is mennyi munka folyik.

A rövid körút után megnézhattuk a múzeum látványtárát, ahol az épp nem kiállított tárgyakat tárolják. Ez nagyon érdekes

volt, mert a legutóbbi játék-kiállítás elemeit tekinthettük meg. Különösen a 60-as évek beli játékok nyerték el a tetszésünket, mert ezekkel gyerekkorunkban mi is még játszottunk. Ezen kívül végighallgattunk egy előadást a múzeum belső életéről, ami több szempontból is érdekes és élvezetes volt. Először is azért, mert olyan dolgokat tudtunk meg a múzeumi tevékenységekről, feladatokról, amiket eddig nem ismertünk, és azért is, mert az előadást óriási székekről figyelhattuk, amik az eredeti bútorok többszörösére növelt másai. Ezt követte egy rövid tárgyfelismerő játék, amit szintén nagyon élveztünk. A legnagyobb sikert az utolsó játék aratta, amiben egy kiállítást kellett összeállítanunk a nálunk lévő tárgyakból (Pl.: ékszerek, szemüveg stb.) és az ott található rongyokból, dobozokból. Nagyon élveztük és még dicséretet is kaptunk a kreativitásunk miatt!

Köszönjük a Tanárnőnek a szervezést és a lelkesedést!!!

F.&F.

Projektnap

2008. október 20-án a második óra után indultunk Györgyi tanárnővel és Andrea tanárnővel a Szabadtéri Néprajzi Múzeumba, ahol az iroda épületben található látványtárát néztük meg. Először egy előadást hallhattunk a múzeumról és annak munkájáról, feladatairól. Közben kivetítőn képeket láttunk. Majd az osztályt két részre osztották, mert túl sokan lettünk volna egy feladathoz egyszerre. Az első feladatra mindkét csoportból 3-3 embert választottak, akiknek a csoportjukban lévő tanulók kedvenc tárgyaiból kellett különböző eszközök segítségével egy-egy kompozíciót, kiállítást összeállítani. Ez alatt az osztály másik része kisebb csapatokban feladatlapot kapott, amit ki kellett tölteni úgy, hogy a kiállított tárgyak közül meg kellett keresni néhányat. A múzeum számítógépén raktá-

ri számok alapján a különböző tárgyakat és jellemzőiket kereshettük meg. Az osztály másik része az irodai tárgyalóban régi használati eszközökkel ismerkedhetett meg, mint pl. csigacsínáló, hurkatöltő. Három tárgyat kaptunk, aminek a használatához történetet kellett kitalálnunk, majd ezt leírtuk. Az egész osztály részt vett mindkét programon, mert amikor végeztünk az egyik részen, helyszínt cseréltünk.

A nap végén megnéztük a mi tárgyainkból készült kiállítást. Ebédre értünk vissza suliba. Mindenki nagyon jól érezte magát. Sok érdekes dolgot tudtunk meg a saját országunk múltban használt tárgyairól.

Ezúton szeretnénk megköszönni az iskolának és Györgyi tanárnőnek, hogy elmehettünk a Skanzenbe.

Som Roxána 9.a